

Dominica II Post Pentecosten infra Octavam Corporis Christi.

Semiduplex 1. classis.

Oratio ante divinum Officium.

APERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, attén-te ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum Divínæ Maiestátis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. **R̃.** Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (*vel* hanc tibi Horam) persólvo.

Oratio post divinum Officium.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus, et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulgit, et dicitur flexis genibus.

SACROSÁNCTÆ et individuæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Iesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Mariæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infinita sácula sæculórum. **R̃.** Amen.

Ÿ. Beáta víscera Mariæ Virginis, quæ portavérunt ætéрни Patris Fílium.

R̃. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dominum.

Et dicitur secreto Pater noster. et Ave María.

Ad I. Vesperas.

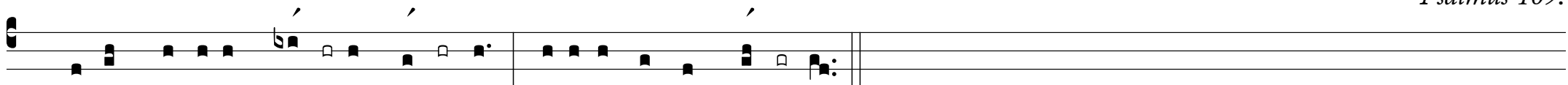
DE-US, in adiutó-ri-um me-um inténde. **R̃.** Dómine, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto: Sicut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sæcu-lórum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 109, 4; Gn. 14, 18

I f
S Acórdos in æ-térnum * Christus Dóminus secún- dum órdi-nem Melchí-sedech, panem et vi-num óbtu-lit.

Psalmus 109.

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a *dextris* me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génuí te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

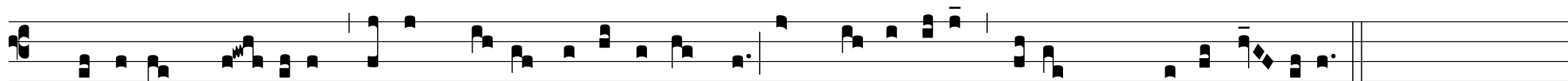
De torrén te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

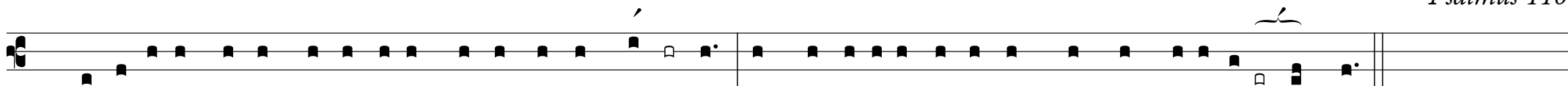
II D

M

I-se-rá-tor Dó-minus * escam dé-dit timénti-bus se in memó-ri-am su-ó-rum mi-ra-bí-li-um.

Psalmus 110.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congrega-ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sáculum sáculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timénti**bus** se.

Memor erit in sáculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sáculum sáculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

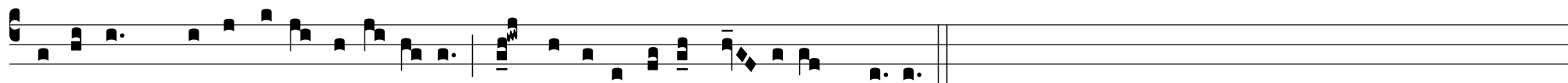
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sáculum sáculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

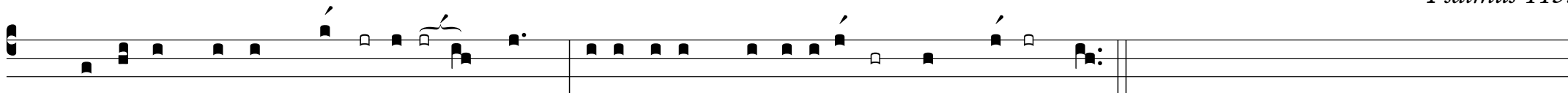
III a

C

A-li-cem * sa-lu-tá-ris accí-pi- am, et sacri-fi-cábo hó-sti-am laudis.

Psalmus 115.

Cré-di-di, propter **quod** locú-tus sum: * ego autem humi-li-á-tus sum **ni-** - mis.

Ego dixi in excéssu **meo**: * Omnis **homo mendax**.

Quid retribuam **Dómino**, * pro ómnibus, quæ retribuit **mihi**?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini **invocábo**.

Vota mea Dómino reddam coram omni **pópulo eius**: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum **eius**:

O Dómine, quia ego **servus tuus**: * ego servus tuus, et filius ancíllæ **tuæ**.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo **hóstiam laudis**, * et nomen Dómini **invocábo**.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis **pópuli eius**, * in átriis domus Dómini, in médio **tui**, Ierúsalem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

Psalmus 4.

Cf. Ps. 147, 3

V g

Q

Uī pa-cem * ponit fi-nes Ecclé-si- æ, fruménti á-di-pe sá-ti-at nos Dómi-nus.

Psalmus 147.

Lauda Ie-rú-sa-lem Dóminum: * lauda De-um tu- - um Si- - on.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóci-ter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cín-erem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem fríg-oris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefá-ciet ea: * flabit spí-ritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natió-ni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princíp-io, et nunc et semper, * et in sá-cula sæculórum. Amen. *A.*

Capitulum.

1 Io. 3, 13-14

C A-ríssimi: No-lí-te mi-rá-ri, si odit vos mundus. † Nos scimus quóni-am translá-ti sumus de morte ad vi-tam, *
quóni-am di-lí-gimus fratres. ℞. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 80, 17

VI
C Ibá-vit illos ex á-di-pe fruménti, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. Ci-bá-vit. ℣. Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os. *
Alle-lú-ia. ℣. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Ci-bá-vit.

Hymnus

Thomas de Aquino?

I

P

Ange lingua glo-ri-ó-si Córpo-ris mysté-ri-um, Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um

Fructus ventris gene-ró-si Rex effú-dit génti-um. Nobis da-tus, nobis na-tus Ex intácta Vírgi-ne, Et in mundo

conversá-tus, Sparso verbi sémi-ne, Su-i mo-ras inco-lá-tus Mi-ro clau-sit ór-di-ne. In supré-mæ nocte coenæ

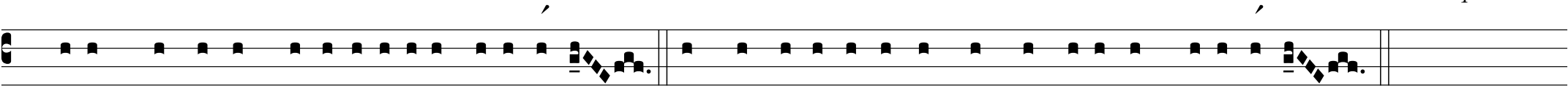
Re-cúmbens cum frátribus, Observá-ta lege ple-ne Ci-bis in legá-li-bus, Cibum turbæ du-o-dénæ Se dat su-is mánibus.

Verbum ca-ro, panem ve-rum Verbo carnem éffi-cit: Fitque Sanguis Christi me-rum, Et si sensus dé-fi-cit. Ad firmándum

cor sincé-rum So-la fi-des súffi-cit. Tantum ergo Sacraméntum Ve-ne-rémur cérnu-i: Et antíquum documéntum

Novo cedat rí-tu-i: Præstet fi-des suppléméntum Sénsu-um de-féctu-i. Geni-tó-ri, Geni-tó-que Laus et iubi-lá-ti-o,

Sa-lus, honor, virtus quoque Sit et bene-dícti-o: Pro-cedénti ab utróque Compar sit lau-dá-ti-o. A-men.

℣. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. ℞. Omne de-lectaméntum in se habéntem, alle-lú-ia.

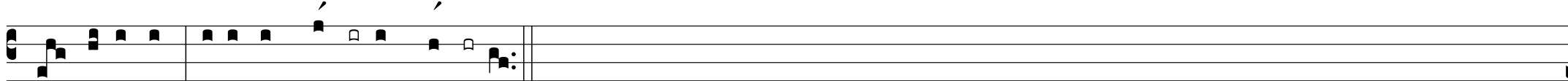
VII a

P

U-er Sámu-el * mi-nistrábat ante De-um co-ram He-li, et sermo Dómi-ni e-rat pre-ti-ósus cum e-o.

Lc. 1, 46-55

Mag-ní-fi-cat * ánima me- a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me-o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

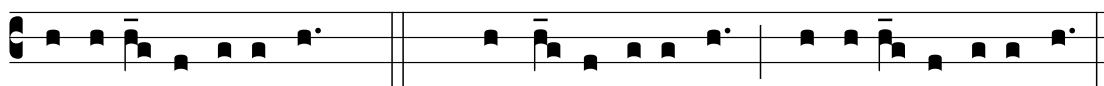

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

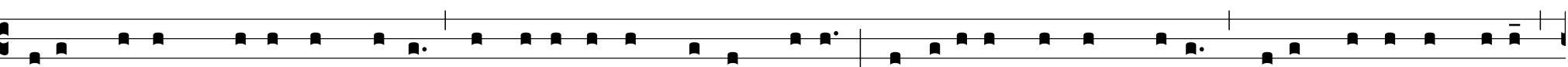

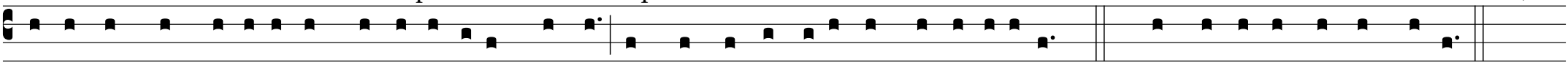

A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

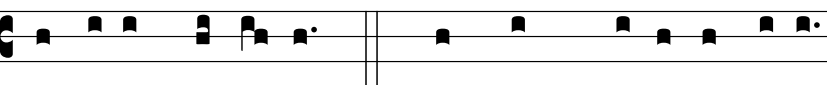

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. Sancti nómi-nis tu-i, Dómi-ne, timó-rem pá-ri-ter et amó-rem fac nos habé-re perpé-tu-um: †

qui-a nunquam tu-a gubernati-óne destí-tu-is, * quos in so-li-di-tá-te tu-æ di-lecti-ónis instí-tu-is. Per Dóminum

nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us,

per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

¶. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

II
B

Ene-di-cá-mus Dó- mino. R. De- o grá- ti-as.

Ad Matutinum.

D Omi-ne, lá-bi-a me-a apé-ri-es. *R.* Et os me-um annunti-á-bit laudem tu-am.

Invitatorium.

Cantor; LU₉₁₈

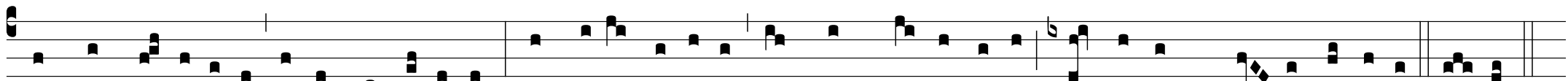
IV
C Hristum Re- gem ado-rémus, domi-nán- tem géntibus : * Qui se manducán- ti- bus dat Spí-ri-tus pin- gué-
di-nem. *A.* Christum. *V.* Vení-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius
in confessi-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e- i. *A.* Christum. *V.* Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus
super omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am, qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ,
et alti-túdi-nes mónti-um ipse cónspi- cit. * Qui. *V.* Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam
funda-vé-runt manus e-ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,
qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus e-ius, et o-ves páscu-æ e- ius. *A.* Christum. *V.*

Hódi-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne secúndum di-em
tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri: proba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a. * Qui. *¶* Quadra-
gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as
me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt in réqui-em me- am.» *¶* Christum. *¶* Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǎcu-la sǎcu-ló-rum. A-men. * Qui. *¶*
Christum Re- gem ado-rémus, domi-nán- tem géntibus : * Qui se manducán- ti- bus dat Spí-ri-tus pin- gué-di-nem.

IV

S

Acris so-lémni- is iuncta sint gáudi- a, Et ex præ-córdi- is sonent præcóni- a: Re-cédant vé-te-ra,
no-va sint ómni- a, Cor-da, vo-ces et ópe-ra. Noc-tis re-có-li- tur coëna no-víssima, Qua Christus cré-di-tur
agnum et á-zyrna De-dísse frátribus, iuxta le-gí-tíma Pri-scis indúl-ta pátribus. Post agnum tý-pi- cum, explé-tis épu-lis,
Corpus Do-mí-ni-cum da-tum discípu-lis, Sic to-tum ómnibus, quod to-tum síngu-lis, E- ius fa-té-mur mánibus.
De-dít fra-gí- li- bus córpo-ris fércu-lum, De-dít et trístibus sángu-i-nis pócu-lum, Di-cens: Accí-pi-te quod tra-do váscu-lum,
Omnes ex e- o bí-bi-te. Sic sacri-fí-ci- um istud instí-tu-it, Cu-ius of-fí-ci-um commítti vó-lu-it So-lis presbý-te-ris,
qui-bus sic cóngru-it. Ut sumant, et dent cé-te-ris. Pa-nis angé-li- cus fit panis hó-minum: Dat panis cæ-li-cus figú-ris
términum: O res mi-rá-bi-lis! mandú-cat Dó-minum Pau-per, servus, et hú-mi-lis. Te tri-na Dé- i- tas únaque poscímus,

Sic nos tu ví-si-ta, si-cut te có-limus: Per tu-as sé-mi-tas duc nos quo téndimus, Ad lu-cem quam inhá-bi-tas. A-men.

In I. Nocturno

Psalmus 1.

Ps. 1, 3; LU₉₂₂

I D*
F Ructum sa-lu-tí-fe-rum * gu-stándum de-dit Dó-mi-nus mor-tis su-æ témpo-re.

Be-á-tus vir, qui non áb-i-it in consí-li-o impi-ó- - rum, † et in vi-a pecca-tórum non ste- - tit, *

et in cáthedra pesti-lénti-æ non se- - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. *A.*

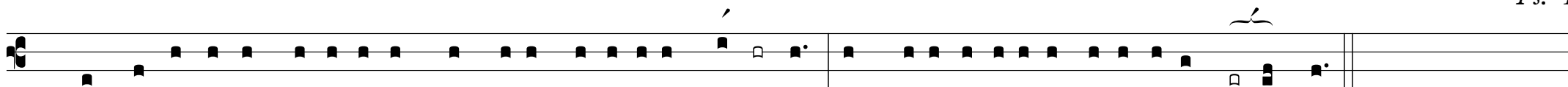
II D

A

fructu * fruménti et vi-ni multipli- cá-ti, fi-dé-les in pa-ce Chri-sti requi-éscunt.

Ps. 4

Cum invo-cá-rem exaudí-vit me De-us iustí-ti-æ me- - æ: * in tribu-la-ti-óne di-la-tásti mi- - hi.

Miserére mei, * et exáudi oratió*nem* meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quæritis *mendá*cium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum, * Dóminus exáudiet me cum clamávero *ad* eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítia, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Psalmus 3.

Ps. 15, 4; LU₉₂₄

III a³

C

Ommu-ni-óne cá- li-cis, * quo De-us ipse súmi-tur, non vi-tu-ló-rum sángui-ne, congre-gá- vit nos Dóminus.

Ps. 15

Consérva me, Dómi-ne, quóni-am spe-rá- - vi in te. * Di-xi Dómino: De-us me-us es tu, quóni-am bonó-rum

me-ó-rum non e- - ges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, † et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

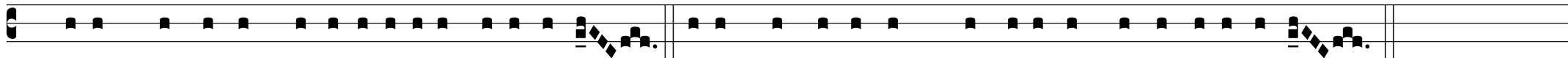
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

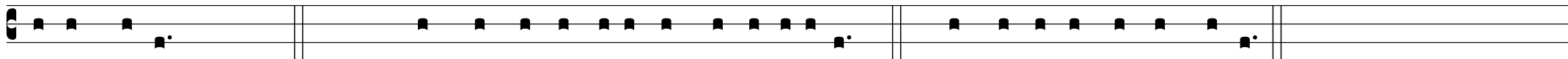
A.

Versus.

Sap. 16, 20; Ps. 77, 25

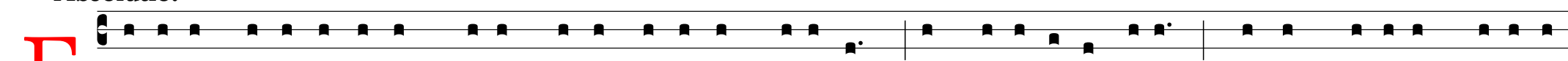

℣. Panem de cæ-lo præsti-tisti e-is, alle-lú-ia. ℞. Panem Ange-ló-rum manducá-vit homo, alle-lú-ia.

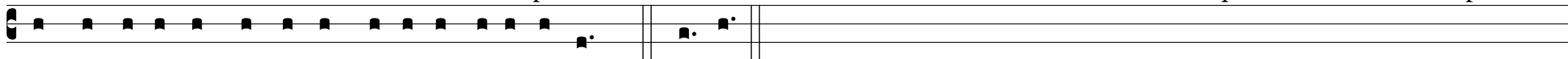

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

X-áudi, Dómi-ne Ie-su Christe, pre-ces servó-rum tu-ó-rum, † et mi-se-ré-re nobis: * qui cum Patre et Spí-ri-tu

Sancto vi-vis et regnas in sæcu-la sæcu-ló-rum. ℞. Amen.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. **R̃.** Amen.

Lectio I.

1 Reg. 4, 1-3

De libro primo Regum.

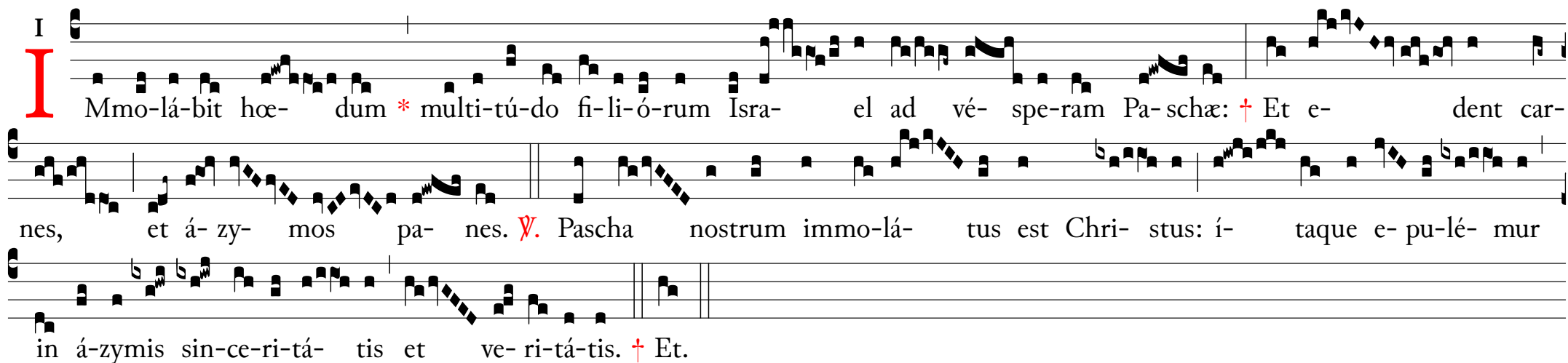
Et factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam: et egréssus est Israël óbviā Philísthiim in prælium, et castrametátus est iuxta lápidem Adiutórii. Porro Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël Philisthæis: et cæsa sunt in illo certámine passim per agros, quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra: dixerúntque maióres natu de Israël: Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? afferámus ad nos de Silo arcam fœderis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

Y. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 1.

R. Ex. 12, 5.6.8 *¶* 1 Cor. 5, 7.8; LU₉₂₆

I

Immo-lá-bit hœ-dum * multi-tú-do fi-li-ó-rum Isra-el ad vé-spe-ram Pa-schæ: † Et e-dent car-nes, et á-zy-mos pa-nes. ¶. Pascha nostrum immo-lá-tus est Chri-stus: í-taque e-pu-lé-mur in á-zymis sin-ce-ri-tá-tis et ve-ri-tá-tis. † Et.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us * nos bene-dí-ce-re et adiuvá-re digné-tur. **R̃.** Amen.

Lectio II.

1 Reg. 4, 4-6

Misit ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super chérubim: erántque duo filii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israël clamóre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque: Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et cognovérunt quod arca Dómini venísset in castra.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 2.

R. Ex. 16, 12.15 *℣.* Io. 6, 21; LU₉₂₇

II
C

O- medé- tis * car- nes, et sa- tu-ra- bími-ni pá-ni-bus: * Iste est panis
quem de- dit vo-bis Dómi- nus ad vescén- dum. *℣.* Non Moy- ses de-dit vobis
pa-nem de cæ- lo, sed Pa-ter me-us dat vobis panem de cæ-lo ve- rum. * Iste.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a * illúmi-net sensus et corda nostra. **R̃.** Amen.

Lectio III.

1 Reg. 4, 7-11

Timuerúntque Philísthiim, dicéntes: Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultátio heri et nudiustértius: væ nobis. Quis nos salvábit de manu deórum sublímium istórum? hi sunt dii, qui percussérunt Ægýptum omni plaga in desérto. Confortámini, et estóte viri, Philísthiim, ne serviátis Hebráeis, sicut et illi serviérunt vobis: confortámini, et belláte. Pugnavérunt ergo Philísthiim, et cæsus est Israël, et fugit unusquisque in tabernáculum suum: et facta est plaga magna nimis, et cecidérunt de Israël trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta est: duo quoque filii Heli mórtui sunt, Ophni et Phínees.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R̃.** Deo grátias.

Responsorium 3.

R. 3 Reg. 19, 6.8 *℣.* Io. 6, 52; LU₉₂₇

III

R

Espé-xit * E-lí- as ad ca- put su- um subci-ne-rí-ci-um pa- nem: qui sur-gens comé- dit et

bi- bit: † Et ambu-lá- vit in for-ti- túdi-ne ci- bi il-lí- us us- que ad mon- tem De- i. *℣.*

Si quis manducá-ve- rit ex hoc pane, vi- vet in æ-térnum. † Et. *℣.* Gló- ri- a

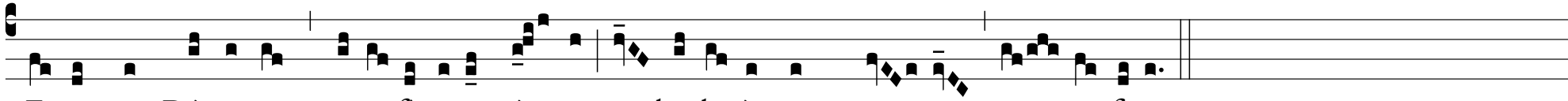
Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i Sancto. † Et.

In II. Nocturno

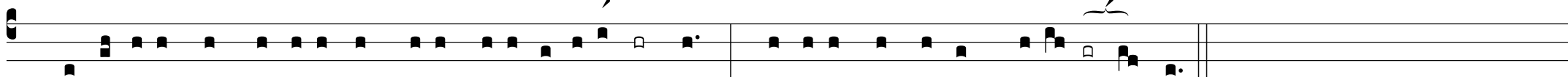
Psalmus 4.

Ps. 19, 4; LU₉₂₈

IV E
M

Emor sit Dómi-nus * sacri-fí-ci-i nó-stri, et ho-locáustum no-strum pin-gue fi-at.

Ps. 19

Exáudi-at te Dóminus in di-e tribu-la-ti-ó- - nis: * pró-tegat te nomen De-i Ia- - cob.

Mittat tibi auxílium de **sancto**: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii **tui**: * et holocáustum tuum *pingue* fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor **tuum**: * et omne consílium tuum *confir*met.

Lætábimur in salutári **tuo**: * et in nómine Dei nostri *magnificábimur*.

Impleat Dóminus omnes petitiónes **tuas**: * nunc cognóvi quóniam saluum fecit Dóminus *Christum suum*.

Exáudiet illum de cælo *sancto suo*: * in potentátibus salus *déxteræ eius*.

Hi in cúrribus, et *hi in* **equis**: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri *invocábimus*.

Ipsi obligáti sunt, et *cecidérunt*: * nos autem *surréximus* et *erécti* **sumus**.

Dómine, *salvum fac* **regem**: * et exáudi nos in die, qua *invocavérimus* te.

Glória Patri et Fílio, * et Spíritui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et *nunc et* **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

V a

P

Ará-tur * nobis men-sa Dómi- ni advér-sus omnes qui tríbu-lant nos.

Ps. 22

Dóminus re-git me, et ni-hil mi-hi dé-e-rit: * in loco páscu-æ i-bi me col- - locá- - vit.

Super aquam refectiōnis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitam iustítiæ * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini; * in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

VI F

 N vo-ce exsulta-ti- ó-nis * ré-so- nent epu-lántes in mensa Dómi-ni.

Ps. 41

Quemádmódum de-sí-de-rat cervus ad fontes *aquá-* - rum: * i-ta de-sí-de-rat ánima me-a *ad te*, De- - us.

Sitívit ánima mea ad Deum *fortem vivum*: * quando véniam, et apparebo ante *fáciem Dei*?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte, † dum dicitur mihi *quotídie*: * Ubi est *Deus tuus*?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam *meam*: † quóniam transíbo in locum tabernáculi *admirábilis*, * usque ad *domum Dei*.

In voce exsultatiónis, et confessiόnis: * sonus *epulántis*.

Quare tristis es, ánima *mea*? * et quare *contúrbas* me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor *illi*: * salutáre vultus mei, et *Deus meus*.

Ad meípsum ánima mea *conturbáta* est: * propterea memor tui de terra Iordánis, et Hermóniim a *monte módico*.

Abýssus abýssum *ínvocat*, * in voce cataractárum *tuárum*.

Omnes excélsa tua, et *fluctus tui* * super me *transiérunt*.

In die mandávit Dóminus misericórdiam *suam*: * et nocte cánticum *eius*.

Apud me orátio Deo *vitæ meæ*, * dicam Deo: *Suscéptor meus* es.

Quare oblítus *es mei*? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me *inimícus*?

Dum confringúntur ossa *mea*, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me *inimíci mei*.

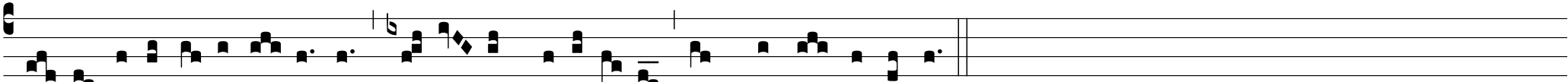
Dum dicunt mihi per śngulos dies; † Ubi est Deus tuus? quare tristis es, ánima *mea*? * et quare *contúrbas* me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et *Deus meus*.

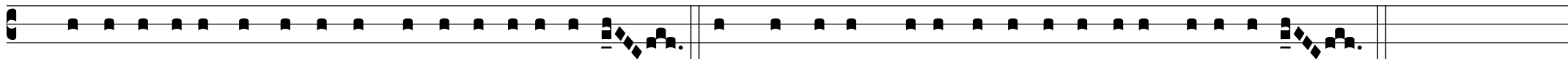
Glória Patri *et Fílio*, * et Spirítui **S**ancto.

Sicut erat in princípío, et nunc *et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

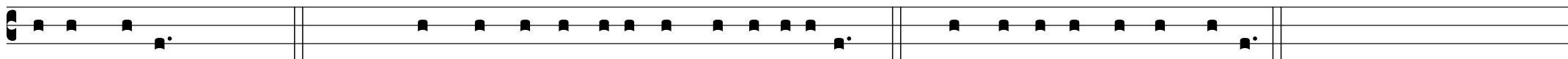
I

N vo-ce exsulta-ti- ó-nis * ré-so- nent epu-lántes in mensa Dómi-ni.

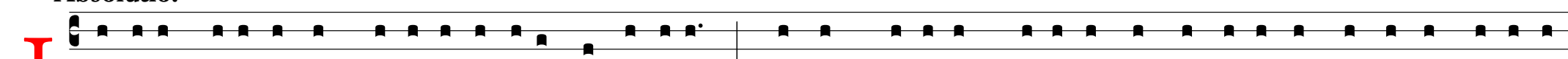

℣. Ci-bá-vit illos ex á-di-pe fruménti, alle-lú-ia. ℞. Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os, alle-lú-ia.

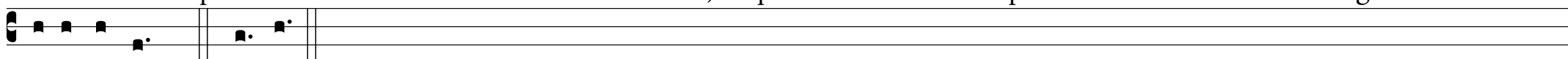

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

I P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sǽcu-la

sǽcu-ló-rum. ℞. Amen.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omní-po-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. **R.** Amen.

Lectio IV.

Ex Hom. 60 ad pop. Antioch

Sermo sancti Ioánnis Chrysostomi.

Quóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum; et assentiámur et credámus et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádedit; sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate: per rem nempe sensíbilem, aquam, donum confértur; intelligibile vero quod perficitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedisset ipse dona; sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére; ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

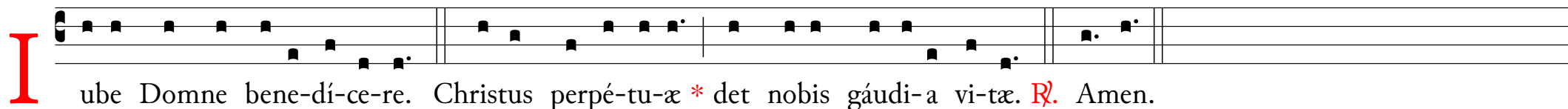
Ps. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R.** Deo grátias.

Responsorium 4.

R. Mt. 26, 26 *℣.* Io. 31, 31; LU₉₃₁

C^V Cœnanti-bus il- lis, * ac-cé- pit Ie-sus pa- nem, et be-ne-dí- xit, ac fre- git, de-dít- que discí-
pu- lis su- is, et a- it: † Accí- pi- te, et comé- di- te: hoc est corpus me- um. *℣.*
Di-xé- runt vi- ri tabernácu- li me- i: Quis det de cárni- bus e- ius, ut sa- tu- rémur? † Accí- pi- te.

Benedictio.

Lectio V.

Igitur accédât nemo cum náusea, nemo resolútus; omnes accénsi, omnes fervéntes et excitáti. Nam si Iudæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant; te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cælum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre; nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixerunt: itaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hómínem fieri, cólaphis cædi, et crucifigi; verum et semetípsum nobis commíscet; et non fide tantum, verum et ipsa re, nos suum éfficit corpus.

Ÿ. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R̃. Deo grátias.

Responsorium 5.

R. 1 Cor. 11, 25 *℣.* Thren. 3, 20; LU₉₃₂

VI

A

C-cé- pit Ie- sus * cá-li-cem, postquam coená-vit, di- cens: Hic ca-lix novum te- stamén- tum est

in me-o sán-gui-ne: † Hoc fá- ci-te in me- am commemo-ra- ti- ó- nem. *℣.* Memó-ri- a

me- mor e- ro, et ta-bé- scet in me á-ni- ma me- a. † Hoc.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. **℟.** Amen.

Lectio VI.

Quo non opórtet ígitur esse puriorem, tali fruéntem sacrificio? quo solári rádio non splendidiorem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spiritáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sáanguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque libere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes eius? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, filios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus; sed ipse nos próprio sáanguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **℟.** Deo grátias.

Responsorium 6.

R. Io. 6, 48 *℣.* ibid. 6, 51.52; LU₉₃₄

VII

E

-go sum * pa-nis vi- tā: patres ve- stri mandu-ca- vé- runt manna in de-sérto, et mór- tu-i sunt: †

Hic est pa- nis de cœ- lo descéndens, si quis ex ipso mandu- cá-ve-rit, non mo- ri-é- tur. *℣.* E- go sum

pa- nis vi-vus, qui de cœ- lo descé-ndi: si quis manducá- ve-rit ex hoc pane, vi- vet in æ- tér-num. † Hic. *℣.*

Gló-ri- a Pa-tri et Fi-li-o et Spi-rí-tu-i Sancto. † Hic.

In III. Nocturno

Psalmus 7.

Ps. 42, 4; LU₉₃₄

VII a

I

Ntro-íbo * ad altá-re De- i: sumam Christum, qui ré-novat iu-ventú-tem me-am.

Ps. 42

Iú-di-ca me, De-us, et discérne causam me-am de gente non sanc- - ta, * ab hómi-ne in-íquo, et do-ló-so é- -

ru-e me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

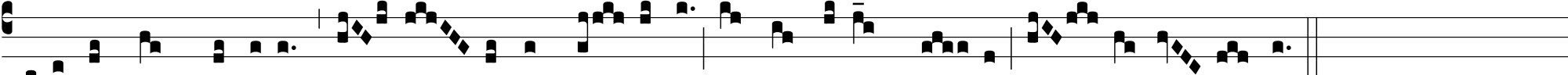
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. *A.*

VIII G

C

 Ibá-vit nos Dóminus * ex, á- di-pe fru- ménti; et de petra, mel- le sa- tu-rá- vit nos.

Ps. 80

 Exsultá-te De-o, adiu-tó-ri nos- - tro: * iubi-lá-te De-o Ia- - cob.

Súmte psalmum, et date t́ympanum: * psaltérium iucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoméniá tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israë́l est: * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictíonis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israë́l, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israë́l non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventíonibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israë́l si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulánte eos misíssem manum meam.

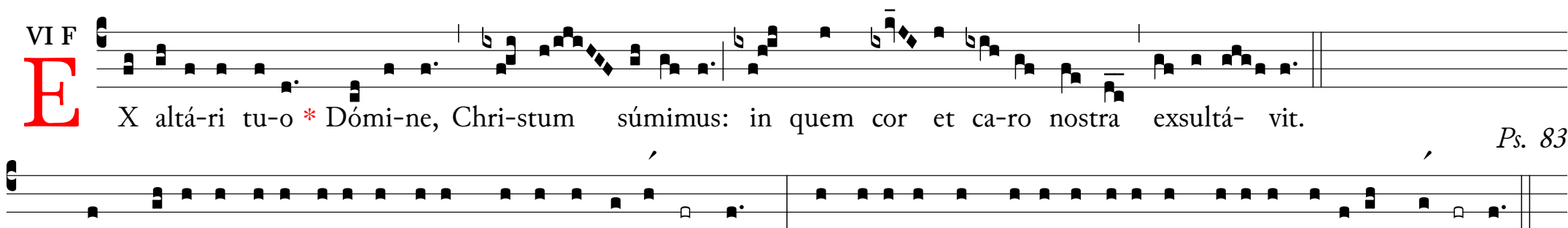
Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

A.

VI F

E X altá-ri tu-o * Dómi-ne, Chri-stum súmimus: in quem cor et ca-ro nostra exsultá- vit. Ps. 83

Quam di-lécta tabernácu-la tu-a, Dómi-ne *virtú-* - tum: * concupíscit, et dé-fi-cit ánima me-a in átri-a Dómi-ni.

Cor meum, et caro *mea* * exsultavérunt in *Deum* vivum.

Etenim passer invénit sibi *domum*: * et turtur nidum sibi, ubi ponat *pullos* suos.

Altária tua, Dómine *virtútum*: * Rex meus, et *Deus meus*.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in *sæcula sæculórum laudábunt* te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs *te*: † ascensiónes in corde suo *dispósuit*, * in valle lacrimárum in loco, *quem pósuit*.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in *virtútem*: * vidébitur Deus deórum in *Sion*.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratió*nem* *meam*: * áuribus pércipe, *Deus Iacob*.

Protéctor noster, áspice, *Deus*: * et réspice in fáciem *Christi tui*:

Quia mélior est dies una in átriis *tuis*, * *super mília*.

Elégi abiéctus esse in domo Dei *mei*: * magis quam habitáre in tabernáculis *peccatórum*.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit *Deus*: * grátiam et glóriam *dabit Dóminus*.

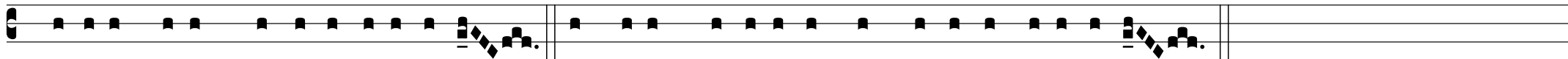
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in *innocéntia*: * Dómine virtútum, beátus homo, qui *sperat in* te.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui *Sancto*.

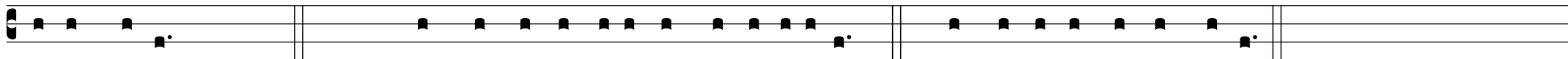
Sicut erat in princíp*io*, et nunc et *semper*, * et in *sæcula sæculórum*. Amen. A.

Versus.

Ps. 103, 14-15

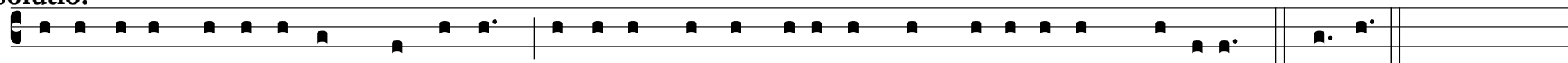
℣. Edúcas panem de terra, alle-lú-ia. ℞. Et vinum læ-tí-fi-cet cor hómi-nis, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℞. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

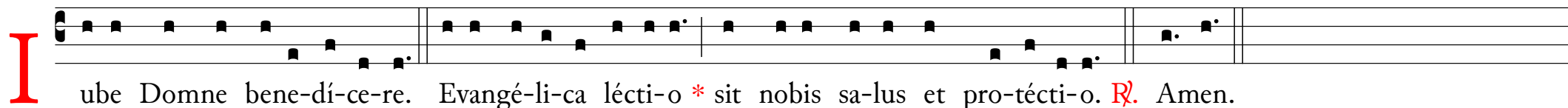
Absolutio.

A

víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. ℞. Amen.

Benedictio.

Lectio VII.

Lc. 14, 16-24

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cenam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homilia 36 in Evangelia

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hoc distáre, fratres caríssimi, inter delicias córporis et cordis solet: quod corporáles delíciæ, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt; cum vero ávide edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra, spiritáles delíciæ, cum non habéntur, in fastídio sunt; cum vero habéntur, in desidério: tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto et ab esuriénte ámplius comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia dísplicet; in istis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat: in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítum parit.

Ps̃. Tu autem, Dómine, miserére nobis. *R̃.* Deo grátias.

Responsorium 7.

R. Io. 6, 57 *℣.* Dt. 4, 7; LU₉₃₈

VII

Q

UI man-dú-cat * me- am car- nem et bi-bit me- um sán- gui-nem, † In me ma- net et ego

in e- o. *℣.* Non est á-li-a ná-ti-o tam grandis, quæ há- be-at de- os appropinquántes si-bi,

si-cut De- us no- ster a-dest nobis. † In.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Di-vinum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. **℟.** Amen.

Lectio VIII.

Augent enim spiritáles delíciæ desidérium in mente, dum sátiant: quia quanto magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur quod avidius amétur; et idcírco non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proínde Psalmísta nos ádmonet, dicens: Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat: Suavitátem eius non cognóscitis, si hanc mínime gustátis; sed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes eius dulcédinem, amáre valeátis. Has autem homo delícias tunc amísit, cum in paradíso peccávit; extra éxiit, cum os a cibo ætérnæ dulcédinis clausit.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **℟.** Deo grátias.

Responsorium 8.

R. Lc. 14, 16-17 *Ps.* Prv. 9, 5

VI

H

Omo qui-dam * fe- cit cœnam magnam, et mi-sit servum su-um ho-ra cœnæ dí-ce-re invi-tá-tis, ut vení- rent: *

Qui-a pa-rá-ta sunt ó- mni- a. *Ps.* Vení-te, comé-di-te pa- nem me- um, et bí-bi-te vi-num

quod míscu-i vo- bis. * Qui-a. *Ps.* Gló-ri-a, Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. * Qui-a.

Benedictio.

Iube Domne bene-dí-ce-re. Ad so-ci-e-tá-tem cí-vi-um supernó-rum * perdúcat nos Rex Ange-ló-rum. **℟.** Amen.

Lectio IX.

Unde nos quoque, nati in huius peregrinationis ærúmna, huc fastidiósi iam vénimus, nescimus quid desideráre debeámus. Tantóque se ámplius fastídi nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat; et eo iam intérrnas delícias non áppetit, quo eas comédere, diu longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, et longa inédia pestē fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram.

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **℟.** Deo grátias.

III

T

E De-um laudá-mus: * te Dóminum confi-té-mur. Te æ-térnum Patrem omnis terra vene-rá-tur. Ti-bi

omnes Ange-li, ti-bi cæ-li et uni-versæ po-testá-tes: Ti-bi Ché-rubim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclá-mant:

Sanctus: Sanctus: Sanctus Dóminus De-us Sá-ba-oth. Pleni sunt cæ-li et terra ma-iestá-tis gló-ri-æ tu-æ.

Te glo-ri-ósus Aposto-ló-rum cho-rus: Te Prophe-tá-rum laudá-bi-lis nú-me-rus: Te Mártyr-um candi-dá-tus

laudat ex-érci-tus. Te per orbem terrá-rum sancta confi-té-tur Ecclé-si-a: Pa-trem imménsæ ma-iestá-tis:

Vene-rándum tu-um ve-rum, et úni-cum Fí-li-um: Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Christe.

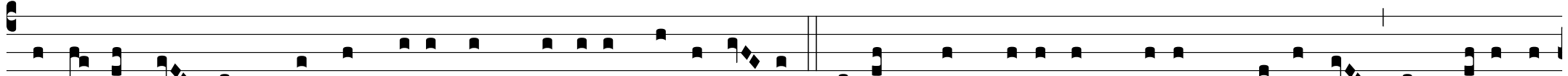
Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-rándum susceptúrus hó-mi-nem, non ho-ru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum.

Tu de-vícto mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credéntibus regna cæ-ló-rum. Tu ad dexte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Patris.

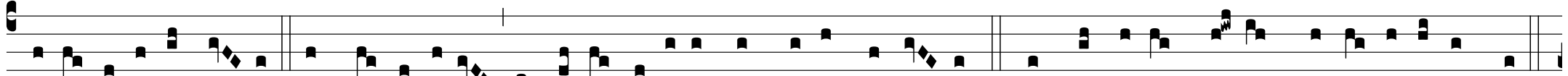
Genua nunc flectantur omnia.

Iudex crēde-ris es-se ventūrus. TE ERGO QUÆSUMUS, TU-IS FÁMULIS SÚBVE- NI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUI-NE REDEMÍSTI.

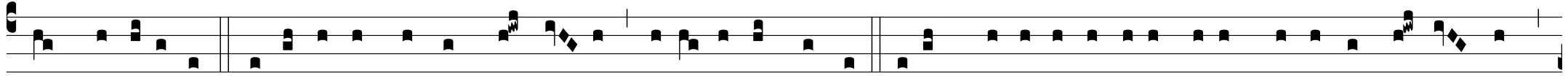
Æ-térna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri. Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic

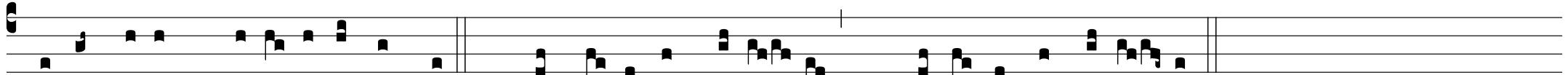
he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque in æ-tér-num. Per síngu-los di- es, be-ne-dí-cimus te.

Et laudámus nomen tu-um in sǽ-cu- lum, et in sǽ-cu-lum sǽcu-li. Digná-re Dómi-ne di-e i-sto si-ne peccá-to

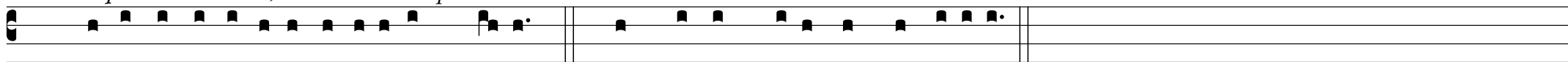

nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dó-mi- ne, mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a Dómi-ne su-per nos,

quemádmódum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér-num.

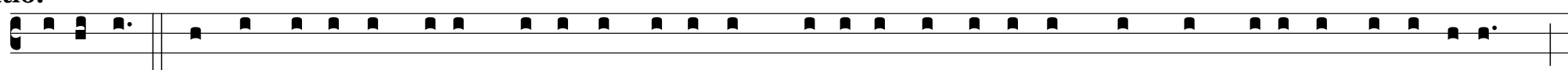
Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

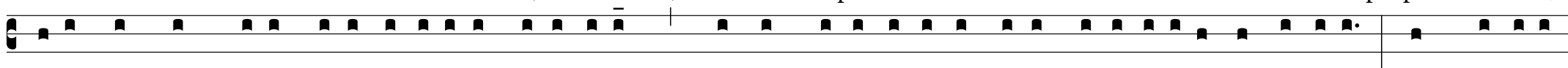
V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

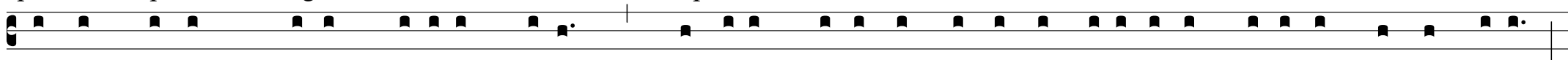
O

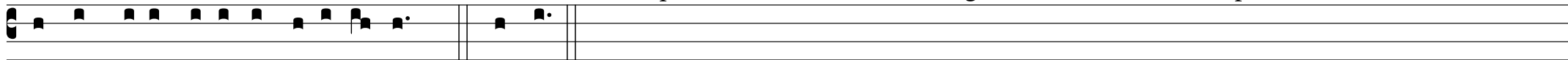
-ré-mus. Sancti nó-mi-nis tu-i, Dó-mi-ne, timó-rem pá-ri-ter et amó-rem fac nos habé-re perpé-tu-um: †

qui-a nunquam tu-a guberna-ti-óne destí-tu-is, * quos in so-li-di-tá-te tu-æ di-lecti-ónis instí-tu-is. Per Dó-minum

nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us,

per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

V. Dó-mine, exáudi orati-ónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

V
B

ene-di-cá-mus Dó-

mi-no. R.

De- o

grá- ti- as.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requi-éscent in pace. R. Amen.

Ad Laudes.

DE-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. *R.* Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǣcu-la sǣcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Prv. 9, 1-2

SI a² Api-én-ti-a * ædi-fi-cá-vit si-bi domum, mís-cu-it vinum, et pósu-it mensam al-le-lú-ia.

Psalmus 92.

Dóminus regná-vit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus forti-túdi-nem, *et præ-cínxit se.*

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non *commovébitur.*

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǣculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina *vocem suam.*

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci-bus aquárum *multárum.*

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in *altis* Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in *longitúdinem diérum.*

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǣcula sǣculórum. Amen. *A.*

Psalmus 2.

Sap. 16, 20

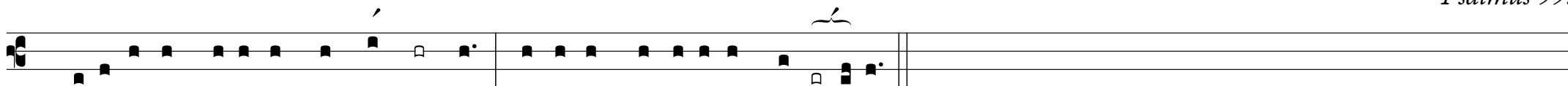
II D

A

Nge-ló-rum esca * nutri-ví-sti pó-pu-lum tu-um, et panem de cæ-lo præsti-tísti e- is, alle-lú-ia.

Psalmus 99.

Iubi-lá-te De-o omnis **ter-** - ra: * serví-te Dómino in læ-tí-ti-a.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est **Deus**: * ipse fecit nos, et *non ipsi* nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini **illi**.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióem et generatióem *véritas* eius.

Glória Patri et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

III a

P

Inguis * est pa-nis Christi, et præ-bé-bit de-lí-ci-as ré-gi-bus, al-le-lú-ia.

Psalmus 62.

De-us De- - us me- - us * ad te de lu- - ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vítas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in víta mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea post te: * me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

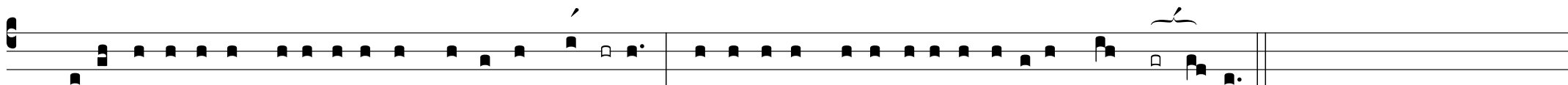
Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

IV E

Acer-dó- tes sancti * incénsum et pa- nes óf-fe-runt De- o, al-le- lú-ia.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómino: * laudá-te et super-exaltá-te *e-um in sǣ-cu-la.*

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite *cæli* Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super *cælos sunt* Dómino: * benedícite omnes virtútes *Dómini* Dómino.

Benedícite sol et *luna* Dómino: * benedícite *stellæ cæli* Dómino.

Benedícite omnis imber *et ros* Dómino: * benedícite omnes spíritus *Dei* Dómino.

Benedícite ignis et *æstus* Dómino: * benedícite frigus *et æstus* Dómino.

Benedícite rores et *pruína* Dómino: * benedícite gelu *et frigus* Dómino.

Benedícite glácies et *nives* Dómino: * benedícite noctes *et dies* Dómino.

Benedícite lux et *ténebræ* Dómino: * benedícite fúlgura *et nubes* Dómino.

Benedícat *terra* Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sǣ-cu-la.*

Benedícite montes et *colles* Dómino: * benedícite univérſa germinántia *in terra* Dómino.

Benedícite *fontes* Dómino: * benedícite mária et *flúmina* Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in *aquis* Dómino: * benedícite omnes vólucres *cæli* Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et *pécora* Dómino: * benedícite filii *hóminum* Dómino.

Benedícat *Israel* Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sǣ-cu-la.*

Benedícite sacerdótes *Dómini* **Dómino**: * benedícite servi *Dómini* **Dómino**.

Benedícite spíritus et ánimæ iustórum **Dómino**: * benedícite sancti et húmiles corde **Dómino**.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël **Dómino**: * laudáte et superexaltáte *eum in* **sæcula**.

Benedicámus Patrem et Fílium cum *Sancto* **Spíritu**: * laudémus et superexaltémus *eum in* **sæcula**.

Benedíctus es Dómine in firmaménto **cæli**: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus *in* **sæcula**.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

S
Acer-dó- tes sancti * incénsum et pa- nes óf-fe-runt De- o, al-le- lú-ia.

V a

V

Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstia et univérsa pécora: * serpéntes et volúcres pennátæ.

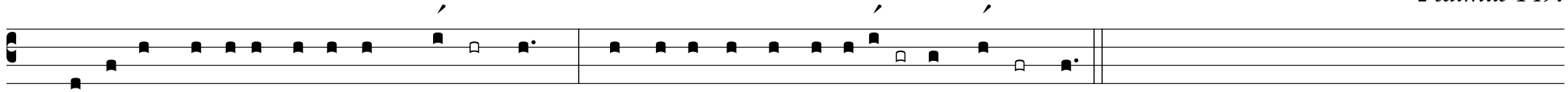
Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdicēs terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum **no-** - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit **eum**: * et filii Sion exsúltent in **rege suo**.

Laudent nomen eius in **choro**: * in týmpano et psaltério **psallant** ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**: * et exaltábit mansuétos **in salútem**.

Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.

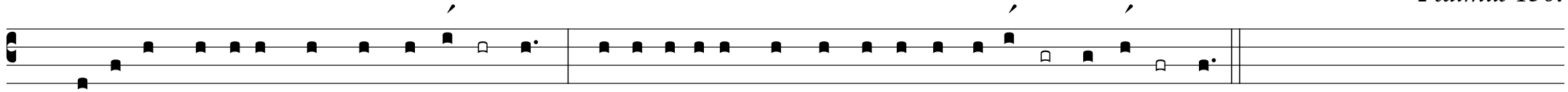
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpati ónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.

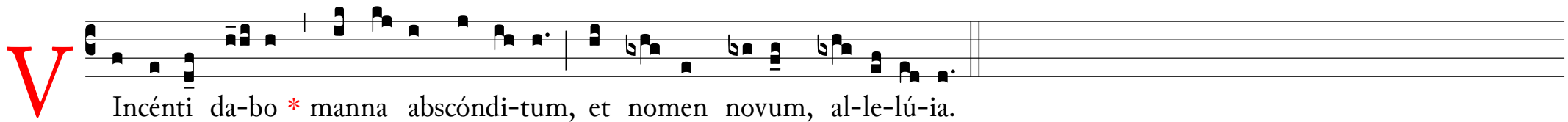
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Incénti da-bo * manna abscondi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

Capitulum.

1 Io. 3, 13-14

C A-ríssimi: No-lí-te mi-rá-ri, si odit vos mundus. † Nos scimus quóni-am translá-ti sumus de morte ad vi-tam, *
quóni-am di-lí-gimus fratres. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 77, 24-25

P Anem cæ-li de-dit e-is, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia, Panem. V. Panem Ange-ló-rum manducá-vit homo. * Alle-lú-ia. V.
Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Panem.

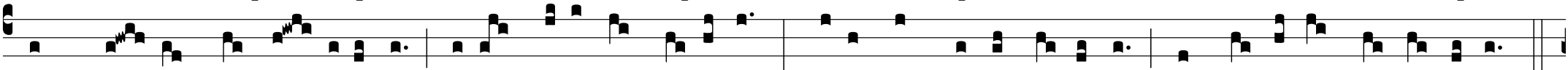
Hymnus

Thomas de Aquino?

VIII

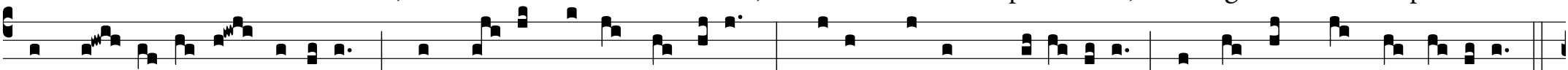
V

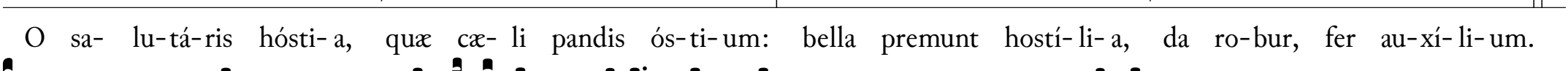

 Erbum su-pérnum pródi-ens, Nec Pa-tris línguens dèxte-ram, Ad opus su-um éx-i-ens, Ve-nit ad vi-tæ véspe-ram.

 In mor-tem a dis-cípu-lo su-is tradéndus æmu-lis, pri-us in vi-tæ fércu-lo, se trá-di-dit dis-cí-pu-lis.

 Quibus sub bi-na spé-ci-e cárnem dé-dit et sángu-i-nem, ut dúpli-cis substánti-æ to-tum ci-bá-ret hómi-nem.

 Se nas-cens de-dit só-ci-um, convés-cens in e-dú-li-um, se mó-ri-ens in pré-ti-um, Se regnans dat in præmi-um.

 O sa-lu-tá-ris hósti-a, quæ cæ-li pandis ós-ti-um: bella premunt hostí-li-a, da ro-bur, fer au-xí-li-um.

 Uni tri-nóque Dómino sit sempi-térna gló-ri-a: qui vi-tam si-ne término nó-bis do-net in pá-tri-a. A-men.

Versus.

Ps. 147, 3

 P. Pósu-it fi-nes tu-os pa-cem, alle-lú-ia. R. Et á-di-pe fruménti sá-ti-at te, alle-lú-ia.

Canticum Zachariæ.

Lc. 14, 16.17

III g²

H

Omo qui-dam * fe-cit cœnam magnam, et vo-cá-vit multos: et mi- sit servum su-um ho-ra cœ-næ

dí-ce-re invi-tá-tis ut vení-rent, qui-a ómni- a pa-rá-ta sunt, al-le-lú-ia.

Lc. 1, 68-79

Bene-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple- - bis su- - æ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.

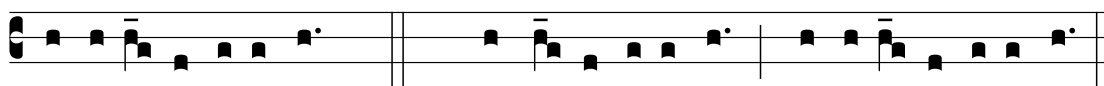

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sáculo sæculórum. Amen.

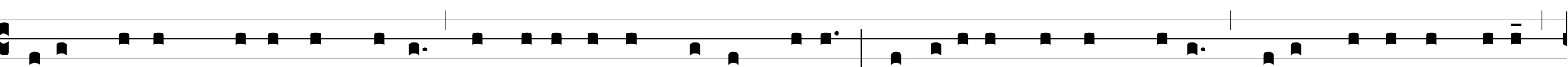
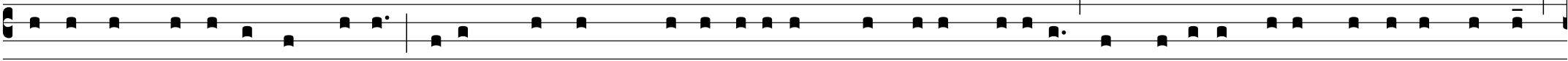

A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

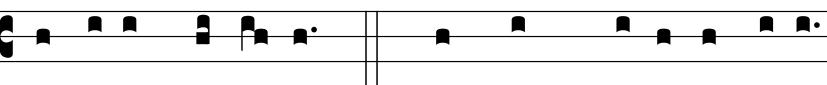

Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. Sancti nómi-nis tu-i, Dómi-ne, timó-rem pá-ri-ter et amó-rem fac nos habé-re perpé-tu-um: †

qui-a nunquam tu-a gubernati-óne destí-tu-is, * quos in so-li-di-tá-te tu-æ di-lecti-ónis instí-tu-is. Per Dóminum

nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us,

per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

¶. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

I
B

E-ne-di-cá-mus Dó-mino. R. De-o grá-ti-as.

Ad II. Vesperas.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. *R.* Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǽcu-la sǽcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 109, 4; Gn. 14, 18

S Acérdos in æ-térnum * Christus Dóminus secún- dum órdi-nem Melchí-sedech, panem et vi-num óbtu-lit.

Psalmus 109.

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a *dextris* me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum *genui* te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a *dextris* tuis, * confrégit in die iræ *sue* reges.

Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra *multórum*.

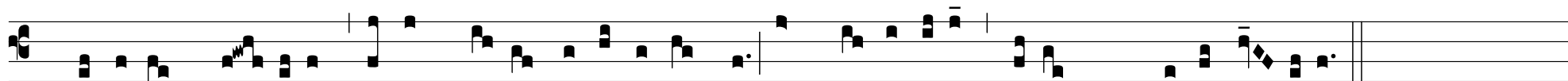
De torrén te in *via* bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. *A.*

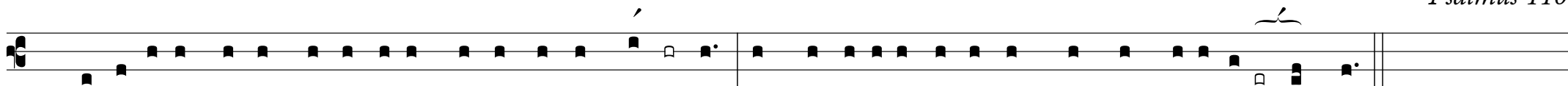
II D

M

I-se-rá-tor Dó-minus * escam dé-dit timénti-bus se in memó-ri-am su-ó-rum mi-ra-bí-li-um.

Psalmus 110.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congrega-ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sáculum sáculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timénti**bus** se.

Memor erit in sáculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sáculum sáculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

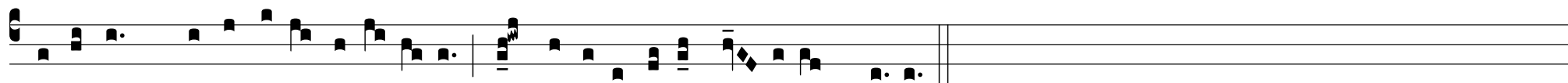
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sáculum sáculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

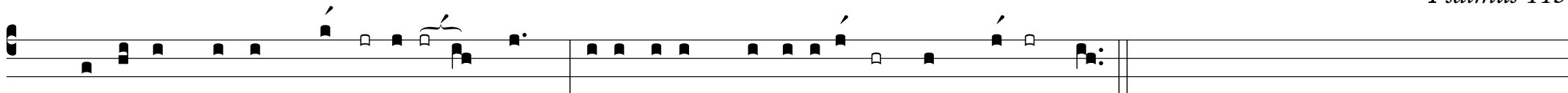
III a

C

A-li-cem * sa-lu-tá-ris accí-pi- am, et sacri-fi-cábo hó-sti-am laudis.

Psalmus 115.

Cré-di-di, propter **quod** locú-tus sum: * ego autem humi-li-á-tus sum **ni-** - mis.

Ego dixi in excéssu **meo**: * Omnis **homo mendax**.

Quid retribuam **Dómino**, * pro ómnibus, quæ retribuit **mihi**?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini **invocábo**.

Vota mea Dómino reddam coram omni **pópulo eius**: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum **eius**:

O Dómine, quia ego **servus tuus**: * ego servus tuus, et filius ancíllæ **tuæ**.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo **hóstiam laudis**, * et nomen Dómini **invocábo**.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis **pópuli eius**, * in átriis domus Dómini, in médio **tui**, Ierúsalem.

Glória **Patri** et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. *A.*

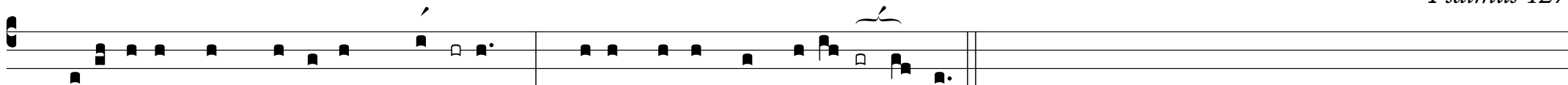
IV E

S

Ic- ut no-vél-læ o-li-vá-rum, * Ecclé-si-æ fi-li- i sint in circú-i-tu mensæ Dómi-ni.

Psalmus 127.

Be-á-ti omnes qui *timent* Dóminum, * qui ámbu-lant in *vi-is* e- - ius.Labóres mánuum tuárum quia *manducábis*: * beátus es, et *bene tibi* erit.Uxor tua sicut *vitis abúndans*, * in *latéribus domus tuæ*.Fílii tui sicut *novéllæ olivárum*, * in *circúitu mensæ tuæ*.Ecce sic *benedicétur* **homo** * qui timet Dóminum.Benedícat tibi Dóminus ex **Sion**: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus *diébus vitæ tuæ*.Et vídeas filios *filiórum tuórum*, * *pacem super* **Israel**.Glória Patri et **Fílio**, * et *Spirítui Sancto*.Sicut erat in *princípio*, et *nunc et* **semper**, * et in *sácula sæculórum*. Amen. *A.*

Capitulum.

1 Io. 3, 13-14

C A-ríssimi: No-lí-te mi-rá-ri, si odit vos mundus. † Nos scimus quóni-am translá-ti sumus de morte ad vi-tam, *
quóni-am di-lí-gimus fratres. ℞. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 80, 17

VI
C Ibá-vit illos ex á-di-pe fruménti, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. Ci-bá-vit. ℣. Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os. *
Alle-lú-ia. ℣. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Ci-bá-vit.

Hymnus

Thomas de Aquino?

I

P

Ange lingua glo-ri-ó-si Córpo-ris mysté-ri-um, Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um

Fructus ventris gene-ró-si Rex effú-dit génti-um. Nobis da-tus, nobis na-tus Ex intácta Vírgi-ne, Et in mundo

conversá-tus, Sparso verbi sémi-ne, Su-i mo-ras inco-lá-tus Mi-ro clau-sit ór-di-ne. In supré-mæ nocte coenæ

Re-cúmbens cum frátribus, Observá-ta lege ple-ne Ci-bis in legá-li-bus, Cibum turbæ du-o-dénæ Se dat su-is mánibus.

Verbum ca-ro, panem ve-rum Verbo carnem éffi-cit: Fitque Sanguis Christi me-rum, Et si sensus dé-fi-cit. Ad firmándum

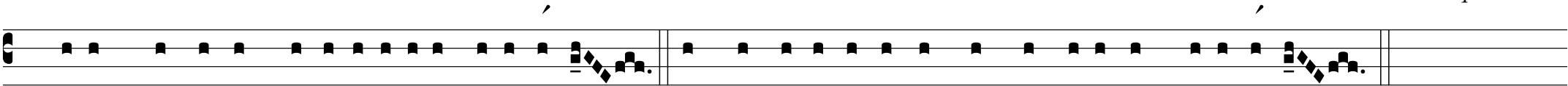
cor sincé-rum So-la fi-des súffi-cit. Tantum ergo Sacraméntum Ve-ne-rémur cérnu-i: Et antíquum documéntum

Novo cedat rí-tu-i: Præstet fi-des suppléméntum Sénsu-um de-féctu-i. Geni-tó-ri, Geni-tó-que Laus et iubi-lá-ti-o,

Sa-lus, honor, virtus quoque Sit et bene-dícti-o: Pro-cedénti ab utróque Compar sit lau-dá-ti-o. A-men.

Versus.

Sap. 16, 20

℣. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. ℞. Omne de-lectaméntum in se habéntem, alle-lú-ia.

Canticum B. Mariæ V.

Lc. 14, 21.23; H427

I a

E

X-i ci-to * in pla-té-as et vi-cos ci-vi-tá-tis: et páupe-res ac dé-bi-les, cæcos et claudos compél-le intrá-re,

ut imple-á-tur domus me-a, al-le-lú-ia.

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- - o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

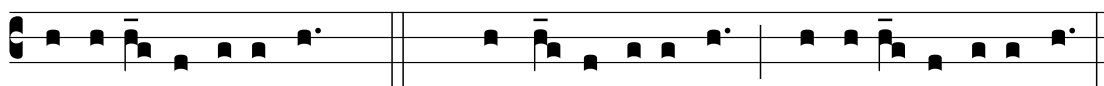

Glória Patri et Filio, * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

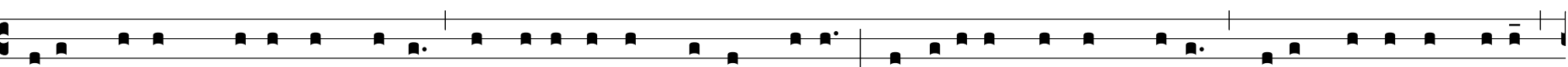

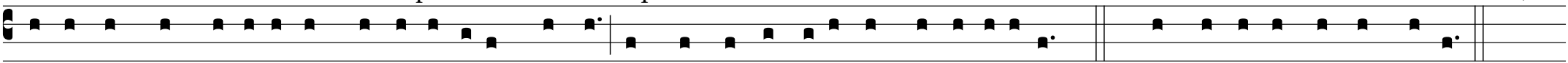

A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

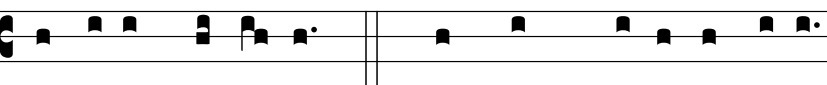
Supplicatio Litaniae.

K
Y-ri-e e-lé-i-son. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P
Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D
Ominus vo-bíscum. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

 Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. Sancti nómi-nis tu-i, Dómi-ne, timó-rem pá-ri-ter et amó-rem fac nos habé-re perpé-tu-um: †

qui-a nunquam tu-a gubernati-óne destí-tu-is, * quos in so-li-di-tá-te tu-æ di-lecti-ónis instí-tu-is. Per Dóminum

nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us,

per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

℣. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

II
B

Ene-di-cámus Dó- mino. R. De- o grá- ti-as.